

lytter til ordvekslingen mellem Socialdemokratiet og Venstre om de store landes stemmевægt.

Jeg vil godt spørge, om det ikke er rigtigt, at det, man i virkeligheden er uenig om, ikke er, om vi skal smide håndklædet i ringen. Jeg synes nok, det er lidt rystende at høre af hr. Ove Fich, at Socialdemokratiet i virkeligheden har forladt sin position. Man mener nok, der skal føres en retrætekamp på spørgsmålet, men i virkeligheden har hr. Ove Fich jo i dag smidt håndklædet i ringen.

Hvad er så egentlig forskellen mellem Socialdemokratiet og Venstre i det spørgsmål? De to partier har tilsyneladende kapituleret. Det er ret rystende.

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

Jeg lovede at svare hr. Thulesen Dahl på spørgsmålet før om Helms-Burton-loven. Det er rigtigt, at den også ville være gældende i Danmark.

Med hensyn til, hvad Venstre står for, når vi taler forsvarspolitik, så er Venstre tilhænger af, at Vestunionen på længere sigt bliver en del af EU, og Venstre er tilhænger af, at Danmark bliver medlem af Vestunionen; men de to beslutninger behøver ikke nødvendigvis komme på samme tid. Under alle omstændigheder er det godt at få forsvarspolitikken ind i EU, uanset at Danmark frem til efter en folkeafstemning ikke kan være medlem.

Til fru Elisabeth Arnold: Nej, jeg kan ikke se nogen konfliktmulighed mellem EU og NATO. Jeg mener ikke, det er et relevant problem, der bliver rejst.

Og så både til hr. Ove Fich og hr. Albrechtsen: Jeg kan ikke se den store uenighed mellem det, jeg har sagt, og det, regeringen har sagt, om store og små lande. Men hr. Ove Fich skal åbenbart markere sig i forhold til Venstre, og det er jo i sig selv godt nok for den politiske debat.

Hr. Steen Gade siger, jeg har sagt, at vi vil præcisere forbeholdene i Traktaten. Det er jo ikke nødvendigvis i Traktaten, at den præcisering skal ske. Det, vi alle sammen kan se, er, at to af de danske forbehold, nemlig det retlige samarbejde og det forsvarspolitiske samarbejde kan blive berørt at de traktatændringer, der nu lægges op til. Hvis vi skal opretholde forbeholdene, som de eksisterer – altså det, vi har lovet befolkningen, at den selv skal tage stilling til ved en folkeafstemning i det omfang, de bliver ændret, eller grundlaget for dem bliver ændret ved Traktaten – kan der være behov for en eller

anden form for en præcisering, og den har vi givet vores tilslutning til.

(Kort bemærkning).

Annette Just (FP):

Jeg er selvfølgelig nødt til at starte med at takke fru Charlotte Antonsen for den fine præcisering af, at Venstre ønsker, at Danmark skal være medlem af Vestunionen, at Vestunionen skal være en del af EU, og at vi skal have forsvarssamarbejdet ind i EU.

Jeg ved blot ikke, om fru Charlotte Antonsen er opmærksom på, at det er ensbetydende med, at vi nedbryder NATO. Det er fint, at fru Charlotte Antonsen bare sidder og ryster på hovedet, for det kan jo hverken høres eller skrives ned. Men der er den lille hage ved det, at der faktisk på nuværende tidspunkt er fire EU-lande, der ikke er medlemmer af NATO, og de skal altså være medlemmer af det forsvarspolitiske samarbejde og stå for den forsvarsmæssige sikring af Vesteuropa.

Der er to europæiske NATO-lande plus Island, hvis man tager det med i Europa, som ikke er medlemmer af EU; det ene kan ikke, og det andet vil ikke være medlem af EU. Det er nordflanken, og det er sydflanken, nemlig Norge og Tyrkiet, og dem er fru Charlotte Antonsen og Venstre altså bedøvende ligeglade med.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg vil gerne sige fru Charlotte Antonsen tak for besvarelsen.

Jeg kan så forstå, at Venstres politik er, at man altså i EU skal fastholde tanken om, at man på længere sigt får et fælles forsvar. Det er meget godt, synes jeg, at vi får den opklaring, for det er jo netop et emne på regeringskonferencen. Det er netop foreslået, at man piller den linje ud, og det støtter Dansk Folkeparti naturligvis at man gør.

Men når fru Charlotte Antonsen så samtidig siger, at Venstre ikke vil acceptere nogen form for fifleri med de danske forbehold, bliver jeg bare nødt til at fastholde fru Charlotte Antonsen på, hvordan man undgår fifleri med det danske forbehold på forsvarsområdet, hvis man siger, at vi kan afstå fra at deltage i en fælles aktion, men vi kan alligevel ikke undgå at skulle udtrykke os politisk solidarisk med den pågældende aktion, og vi bliver også nødt til at betale til aktionen. Er det ikke at file med det danske forbehold at sige, at vi godt nok aktivt kan væl-